

**כִּי אַתָּה רְבִין אָמַר רִישׁ לְקַיֵּשׁ — בֵּין יַבְמָה
וְאַחֲרֵיכֶם חִילָק בֵּין חִילָק וְאַחֲרֵיכֶם יַבְמָה לֹא עָשָׂה
וְלֹא כְּלָוָם.**

וחלכתא: לֹא עָשָׂה וְלֹא כְּלָוָם:
שנינו במשנה — "זְחִכְמִים אָמְרִים: פִּירּוֹת
המְחוּבָּרִים לְקַרְקָעָ שָׁלוֹ [שֶׁל הַיַּבְמָה]".

ומקשין — אָמְאִי? וְהָא כָּל נַכְסֵי אַחֲרָאי
וּרְבָּאֵי לְכַתּוּבָתָה, וְהַמְהוּבָר לְקַרְקָעָ הַרִּי
הוּא כְּקַרְקָעָ⁽⁸⁵⁾?

**אמַר רִישׁ לְקַיֵּשׁ: תְּנִי [נְגֻרוֹס במשנה]
"שָׁלָה".**

שנינו במשנה: **בְּנִפְתָּחָה הַרִּי הוּא בְּאַשְׁתָּוֹן.**
ומקשה הגمرا — **לִמְאַי הַלְּכָתָא** [מה
התחרש בדין זה?]

**אמַר רַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי הַנִּינָּא: לֹוֹמֶר שְׁמְגַרְשָׁה
בְּגַט וְלֹא עַל יָדֵי חִילָצָה, וּמְחוּרָה [כָּלָמָר
שִׁיכּוֹל לְהַחֲזִירָה אַחֲרֵי הַגִּרְושִׁין כָּל אָשָׁה,
וְאַיִнаה עוֹמְדָת עַלְיוֹ בְּאִיסּוֹר אַשְׁתָּא אַחֲרָה].**

ומקשין: **מַה הַחִידּוֹשׁ בְּכָךְ שְׁמְגַרְשָׁה בְּגַט,**

עבר זמן עדין שיעבוד המעות קיימים. ולכן בקנין
קסף מועליל להקנות לאחר זמן אפילו אם לא
אמר "מעכשי". ועיין בחוספות.

85. ולא דמי לנכסי מלוג שאוכל מהם פירוט,
כיוון שם גוף הנכסים משועבד לאשה, ואז תקנו
לבעל שייאלל מפירוטות אותן נכסים שגדלו
ברשותו. אך כאן כבר חל השעבוד גם על
הפירוט בחיה הבעל, ואין סברא שיפקע השיעבוד
אחר מותו. רשות.

לֹא קְנִי? וְאֵם כֵּן סְתָרִי דְּבָרִי רַב יְוָחָנָן
אַהֲדָדִי?

ומשנין: **לֹא קְשִׁיאָן!**

הָא דָאָמַר רַב יְוָחָנָן "קְנִי" מְדוּבָר בָּמָקָרָה
דָאָמַר לִיה קְנִי מְעַבְשִׁי, וְהָא דָאָמַר "לֹא
קְנִי", מְדוּבָר בָּמָקָרָה דָלָא אָמַר לִיה קְנִי
מְעַבְשִׁי⁽⁸⁴⁾.

בְּעוּ מִינְיָה מְעַלָּא [שָׁאַלְוָ אֵת עַוְלָא]: יַבְמָה
וְאַחֲרֵיכֶם חִילָק אֵת נַכְסֵי אַחֲרָיו, מְהוּ, הָאֵם
חָלָה מְתַנְתָּו?

אָמַר לָהּם: **לֹא עָשָׂה וְלֹא כְּלָוָם.** כָּרְבִּי יוֹסֵי
הַנִּזְכָּר לְעַילָּה.

עוֹד שָׁאַלְוָהוּ — **וְאֵם חִילָק וְאַחֲרֵיכֶם יַבְמָה,
מְהוּ, הָאֵם חָלוּ מְעַשְׁיוֹ?**

אָמַר לָהּם: **לֹא עָשָׂה וְלֹא כְּלָוָם.**
מְתַקֵּפָה לְהָרְבָּה שְׁשָׁתָה, חַשְׁתָּא יַבְמָה וְאַחֲרֵיכֶם
חִילָק לֹא עָשָׂה וְלֹא כְּלָוָם, חִילָק וְאַחֲרֵיכֶם יַבְמָה
מְבָעִיאָן? כָּל שָׁכָן שָׁלָא עָשָׂה כְּלָוָם, וּמְדוּעָה
חָזְרוּ וְשָׁאַלְוָהוּ?

ומשנין: **שְׁנִי מְעַשִּׁים הוּוּ.**

מוּעִילָה לְהַקְנּוֹת אַחֲרֵי שִׁתְקִים הַתְּנָאִי. וְכַשְׁיטָה
רַב יְוָחָנָן בְּקִידּוֹשִׁין, שְׁהַקְנִין מְתַחְלֵל חָול כַּעַת
וְאַיְנוּ נְגַמֵּר עַד לְאַחֲרֵי שִׁתְקִים הַתְּנָאִי.

84. וְהַטָּעַם שְׁבַכְהָאֵי גּוֹנוֹא אִינְנוּ יְכוֹלָה לְהַקְנּוֹת,
כִּיּוֹן שְׁ"כְּלָתָה קְנִין", כָּלָמָר, מְעַשָּׂה הַקְנִין
שְׁעַשָּׂוּ עֲכַשְׂיוֹ כָּבֵר נָגָמָר, וְעַדְיָין לֹא חָל הַקְנִין עַד
לְאַחֲרֵי שְׁלֹשִׁים יָמִים, וְלֹאַחֲרֵי שְׁלֹשִׁים יָמִים כָּבֵר אֵין
לְנוּ אֵת מְעַשָּׂה הַקְנִין שִׁיפְעַיל אֶת חָלוֹת הַקְנִין.
וְאֵין יְשָׁהָרֵךְ בֵּין מְעַשָּׂה שֶׁל "קְנִין מִשְׁיכָה",
שְׁנָגַמֵּר מִיד, לְבִין קְנִין כָּסֶף, שָׁאָף עַל פִּי שְׁכָבָר